

Nr 235.

Av herr **Hagman m. fl.**, med förslag till ändring av 4 § lagen om hingstbesiktningstvång.

I den av Kungl. Maj:t med riksdagen beslutade, den 23 december 1914 (nr 451) utfärdade lagen om hingstbesiktningstvång stadgas, att förseelse mot samma lag straffas med böter från och med tio till och med tvåhundra kronor.

Böternas minimibelopp, som efter åtal för förseelse mot lagen i fråga vanligtvis utdömes, är emellertid efter nuvarande förhållanden så lågt, att det i själva verket ej medfört den verkan, som därmed avsetts. De språngavgifter, vilka inflyta till ägare av icke godkända beskillare, utgöra för hingstägaren i många fall så goda inkomster för honom, att ett så ringa bötesbelopp kan lämnas utan avseende.

Dessa såsom beskillare icke godkända hingstar utöva givetvis ett synnerligen ogynnsamt inflytande på hästaveln, och det synes oss därför angeläget, att bötesbestämmelserna i lagen ifråga skärpas till sådana belopp, att en hingstägare mer än en gång betänker sig, innan han för betäckning upplåter sin hingst för främmande ston.

Med hänsyn till att staten i stor utsträckning understödjer hästpremieringen synes det oss vidare angeläget, att statsverket på ett sådant sätt omgärdar de bestämmelser, vilka meddelats för överträdande av i vederbörliga författningar meddelade föreskrifter till förebyggande av överträdelser, som kunna vara ägnade att äventyra hästavelns utveckling, att böterna bestämmas till sådana belopp, som kunna få en verkligt avskräckande betydelse.

Redan år 1930 gjorde dåvarande stuteriöverstyrelsen en framställning till Kungl. Maj:t i nu berörda syfte och föreslog därvid, att böterna vid överträdelse av hingstbesiktningsslagens föreskrifter måtte bestämmas till lägst 100 kronor och högst 500 kronor.

Denna framställning föranledde emellertid enligt Kungl. Maj:ts beslut den 21 oktober 1932 icke någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

En framstöt från hushållningssällskapens ombudsmöte i liknande riktning under hösten 1934 är fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts prövning.

Med hänsyn därtill att såvitt oss är bekant användningen av icke tillåtna beskillare ute i landet fortgår i ganska betydande utsträckning tillåta vi oss hemställa, att böterna för överträdelse av hingstbesiktningsslagens föreskrifter erhålla en så kraftig höjning, att beloppen för dessa böter höjas till sådana belopp, att desamma kunna verka avskräckande på den, som har för avsikt att i aveln upplåta honom tillhörig icke premierad eller godkänd hingst till betäckning av ston.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att § 4 i lagen om hingstbesiktningstvång måtte erhålla följande lydelse:

»Förseelse mot denna lag straffas med böter från och med tvåhundrafemtio till och med ettusen kronor.

Därest någon under tid, då han är ställd under tilltal för sådan förseelse, densamma fortsätter, skall han för varje gång stämning därför utfärdas och delgivits fällas till de böter, som för förseelsen äro stadgade.»

Stockholm den 22 januari 1935.

Josef Hagman.

Rickard Westerdahl.

Ernst V. Olsson,
Staxäng.

Eric Hansson.

T. G. v. Seth.
